

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-42-12

Druk nr 460
Warszawa, 5 czerwca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Traktatu między
Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii,
Republiką Czeską, Królestwem Danii,
Republiką Federalną Niemiec,
Republiką Estońską, Republiką
Grecką, Królestwem Hiszpanii,
Republiką Francuską, Irlandią,
Republiką Włoską, Republiką
Cypryjską, Republiką Łotewską,
Republiką Litewską, Wielkim
Księstwem Luksemburga, Republiką
Węgierską, Republiką Malty,
Królestwem Niderlandów, Republiką
Austrii, Rzeczpospolitą Polską,**

**Republiką Portugalską, Rumunią,
Republiką Słowenii, Republiką
Słowacką, Republiką Finlandii,
Królestwem Szwecji, Zjednoczonym
Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii
Północnej (Państwami Członkowskimi
Unii Europejskiej) a Republiką
Chorwacji dotyczącego przystąpienia
Republiki Chorwacji do Unii
Europejskiej, sporządzonego w
Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 grudnia 2011 roku został sporządzony w Brukseli Traktat między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczący przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej.

Po zaznajomieniu się z powyższym Traktatem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Traktatu między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Traktatu między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

56/05/KC

UZASADNIENIE

Charakter i cel Traktatu

Traktat o przystąpieniu stanowi prawną podstawę członkostwa Republiki Chorwacji w Unii Europejskiej.

W prawie wspólnotowym podstawę do zawarcia Traktatu o przystąpieniu stanowi obecnie nowy art. 49 Traktatu z Lizbony, którego zmieniony zapis brzmi: „Państwo ubiegające się o członkostwo kieruje swój wniosek do Rady, która stanowi jednomyślnie po zasięgnięciu opinii Komisji (avis) oraz po otrzymaniu zgody Parlamentu Europejskiego, udzielonej większością głosów jego członków. Brane są pod uwagę kryteria kwalifikacji uzgodnione przez Radę Europejską”.

Zgodnie z postanowieniami ww. przepisów każde państwo europejskie, szanujące wartości (określone w Traktacie o Unii Europejskiej), o których mowa w artykule 1a, i zobowiązujące się je wspierać, może złożyć wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej. W tym celu składa ono swój wniosek do Rady UE, która stanowi jednomyślnie po zasięgnięciu opinii Komisji Europejskiej oraz po otrzymaniu zgody Parlamentu Europejskiego działającego większością głosów swoich członków. Art. 49 stanowi, iż warunki przyjęcia i jego tryb będą przedmiotem umowy między państwami członkowskimi a państwem ubiegającym się o członkostwo. Umowa ta podlega ratyfikacji przez wszystkie umawiające się państwa zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Podpisanie Traktatu o przystąpieniu nastąpiło w dniu 9 grudnia 2011 r. w Brukseli.

Traktat jest wielostronną umową międzynarodową, podpisaną z jednej strony przez obecne państwa członkowskie UE, a z drugiej przez Chorwację.

Ratyfikowanie Traktatu o przystąpieniu do UE stanowi ostatni etap prawny akcesji Chorwacji do UE. Traktat jest formalnym podsumowaniem wieloletnich działań i wysiłków podejmowanych przez rządy tego państwa na rzecz jego wejścia do Unii Europejskiej.

Ratyfikacja jest kolejnym etapem procesu związania się przez państwa członkowskie UE przedmiotowym Traktatem.

Informacja o przebiegu procesu negocjacji o członkostwo Chorwacji w UE

Ramy prawne i polityczne stosunków państw Bałkanów Zachodnich, w tym Chorwacji, z Unią Europejską, tworzy Proces Stabilizacji i Stowarzyszenia (Stabilisation and Association Process – SAP). Jego celem jest umocnienie europejskiego wektora polityki państw bałkańskich, z perspektywą pełnej integracji z Unią Europejską państw objętych tym procesem. Relacje Chorwacji z UE zostały sformalizowane poprzez Umowę o Stabilizacji i Stowarzyszeniu (29.10.2001), a następnie wniosek Chorwacji o przystąpienie do Unii Europejskiej (21.02.2003). Status kandydacki Zagrzeb otrzymał decyzją Rady Europejskiej w Dublinie (18.06.2004). Pierwotnie inauguracja rokowań akcesyjnych planowana była na marzec 2005 r., jednak wobec negatywnej oceny współpracy Zagrzebia z Międzynarodowym Trybunałem Karnym ds. b. Jugosławii (ICTY) UE poprzestała na przyjęciu ram negocjacyjnych. Decyzja o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych zapadła 3 października 2005 r. po stwierdzeniu przez prokurator generalną ICTY Carlę del Ponte zaistnienia „pełnej współpracy Republiki Chorwackiej z Trybunałem”. Pierwsza faza negocjacji – screening – trwała około roku i została formalnie zakończona w październiku 2006 r.

Od lutego 2006 r. w miarę publikowania przez Komisję Europejską kolejnych raportów ze screeningu, Rada Unii Europejskiej podejmowała decyzje o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych w poszczególnych rozdziałach lub uzależniała ich początek od wypełnienia przez Chorwację warunków wstępnych, tzw. benchmarks.

Negocjacje dotyczyły jedynie sposobu, a nie zakresu przyjęcia przez Chorwację całości dorobku prawnego UE. Uzgadniane były czasowe wyłączenia wybranych sektorów spod obowiązywania regulacji prawnych UE – rozwiązania przejściowe – w sytuacjach, gdy przyjęcie unijnych regulacji z dniem członkostwa mogłoby spowodować ryzyko destabilizacji rynku lub nadmiernych kosztów finansowych.

Negocjacje toczyły się w ramach Międzyrządowej Konferencji Akcesyjnej. Strony reprezentowane były przez ministrów spraw zagranicznych, a na poziomie roboczym przez zastępców szefów delegacji – stałych przedstawicieli państw członkowskich UE i głównego negocjatora po stronie państwa kandydującego.

W procesie negocjacyjnym skorzystano z doświadczeń z poprzednich rozszerzeń UE i podzielono całość materii negocjacyjnej na 35 obszarów. Strony przyjęły generalną zasadę, że stanowisko zajęte w danym obszarze negocjacyjnym nie mogło wpływać na

stanowisko w innych obszarach oraz że niczego nie można było uznać za ostatecznie uzgodnione, dopóki nie uzgodniono całokształtu warunków członkostwa.

Generalny konsensus wśród państw członkowskich dot. potrzeby szybkiego zakończenia chorwackich negocjacji akcesyjnych pozwolił na ich sfinalizowanie jeszcze podczas prezydentury węgierskiej. Zastrzeżenia formułowane przez Francję, Niemcy, Wlk. Brytanię (konieczność objęcia Chorwacji po podpisaniu Traktatu Akcesyjnego monitoringiem zbliżonym do mechanizmu kontroli i weryfikacji) oraz Słowenię (szereg kwestii otwartych w relacjach z Zagrzebiem, skutkujących w przeszłości nawet zablokowaniem negocjacji) zostały rozwiązane na drodze uzgodnień zawartych we Wspólnym Stanowisku do poszczególnych rozdziałów, w tym m.in. rozdziału 35 – Sprawy Inne. Chorwacja powinna kontynuować proces przeprowadzania reform w kraju (dotyczy to trzech głównych obszarów – systemu sądownictwa, spraw wewnętrznych, polityki konkurencji), w szczególności zaś w obszarze rozdziału 23 – Wymiar Sprawiedliwości i Prawa Podstawowe, tak aby z dniem akcesji do UE, była w stanie wywiązać się z nałożonych na nią obowiązków wynikających z członkostwa. W tym celu do czasu akcesji Chorwacja będzie monitorowana pod względem skuteczności przeprowadzanych reform.

Chorwacja zakończyła negocjacje akcesyjne na poziomie technicznym w dniu 30 czerwca 2011 r. Podczas Konferencji Międzyrządowej (IGC) zamknięto cztery ostatnie rozdziały: 8 – Polityka Konkurencji, 23 – Wymiar Sprawiedliwości i Prawa Podstawowe, 33 – Finanse i Budżet, 35 – Sprawy Inne.

Informacja o procesie redagowania projektu Traktatu Akcesyjnego (TA)

Prace nad redakcją Traktatu rozpoczęły się w grudniu 2009 roku. Powołana została w tym celu Grupa Robocza ad hoc ds. Redakcji Traktatu Akcesyjnego z Chorwacją, w skład której weszli przedstawiciele państw członkowskich. Po stronie polskiej prace redakcyjne koordynowane były przez MSZ. Brały w nich udział ministerstwa i urzędy, które miały możliwość zgłoszenia uwag do wszystkich propozycji zapisów.

Uzgodnione przez państwa członkowskie propozycje postanowień były przekazywane do akceptacji Chorwacji, która miała możliwość zgłaszania poprawek lub komentarzy.

W przypadku postanowień ogólnych Traktatu propozycje były opracowywane na

podstawie postanowień zawartych we wcześniejszych traktatach akcesyjnych. Postanowienia dotyczące dostosowań technicznych, czyli zmian w ustawodawstwie wspólnotowym wynikających z rozszerzenia o nowe państwo członkowskie, były przygotowywane na podstawie opracowanych przez Komisję Europejską informacji przekazywanych przez Chorwację. Projekty postanowień dotyczących wyników negocjacji stanowią przełożenie na język prawny zapisu wyników negocjacji, zawartych w konkluzjach z poszczególnych sesji negocjacyjnych lub w przywołanych w tych konkluzjach wspólnych stanowiskach UE. W redagowaniu Traktatu punktem odniesienia był stan dorobku prawa wspólnotowego w dniu 1 marca 2011 r.

W dniu 13 września 2011 r. uzgodniony został, na poziomie technicznym, tekst TA z Chorwacją. Tym samym prace zakończyła Grupa Robocza ad hoc ds. Redakcji TA, której przewodniczyła polska prezydencja. W dniu 14 września 2011 r. COREPER II zatwierdził projekt TA w angielskiej wersji językowej, który następnie został nieformalnie przekazany do PE (Komisja ds. zagranicznych, AFET), państw członkowskich, KE oraz Chorwacji (w wersji podlegającej dalszej rewizji prawno-lingwistycznej). Polska prezydencja prowadziła bardzo intensywne prace nad Traktatem, co umożliwiło finalizację prac redakcyjnych zgodnie z przyjętym harmonogramem, a tym samym pozwoliło na podpisanie Traktatu przed końcem 2011 r.

W dniach 24 – 25 października 2011 r. odbyły się spotkania ekspertów z udziałem prawników-lingwistów w celu wypracowania ostatecznego brzmienia TA w angielskiej wersji językowej. Prace nad wszystkimi wersjami językowymi UE zostały zakończone w dniu 7 listopada 2011 r. Ich przedmiotem było uzgodnienie ostatecznych korekt technicznych i legislacyjno-językowych do poszczególnych wersji językowych Traktatu. Strona polska zgłosiła szereg propozycji zmian technicznych do polskiej oraz angielskiej wersji językowej dokumentu. Zdecydowana większość z nich została przyjęta i inkorporowana do tekstu Traktatu.

Informacja o przebiegu procedury poprzedzającej podpisanie Traktatu przez państwa członkowskie UE

Procedura ta jest określona w art. 49 TUE i przewiduje sporządzenie opinii Komisji Europejskiej w sprawie przyjęcia nowych państw członkowskich, udzielenie zgody Parlamentu Europejskiego na przyjęcie nowych państw na warunkach określonych w Traktacie oraz podjęcie decyzji przez Radę UE.

W dniu 12 października 2011 r. Komisja wydała przychylną opinię ws. wniosku Chorwacji o przystąpienie do UE (COM(2011) 667), oceniając pozytywnie dotychczasowy postęp działań Chorwacji na jej drodze do UE. W opinii KE, Chorwacja spełnia kryteria polityczne członkostwa. KE zakłada, iż kryteria *acquis* i ekonomiczne zostaną spełnione do dnia 1 lipca 2013 r., który uznaje się za termin akcesji Chorwacji do UE.

W dniu 17 listopada 2011 r. Komisja PE ds. zagranicznych (AFET) wyraziła pozytywne stanowisko ws. przystąpienia Chorwacji do UE. Raport ws. przystąpienia Chorwacji do UE był przedmiotem spotkania PE w dniu 30 listopada 2011 r. (dyskusja plenarna). Decyzja w tej sprawie podjęta została na posiedzeniu plenarnym w dniu 1 grudnia 2011 r. Podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych, w dniu 5 grudnia 2011 r., podjęta została decyzja ws. przyjęcia Republiki Chorwacji do UE. Podpisanie Traktatu nastąpiło w dniu 9 grudnia 2011 r. na marginesie Rady Europejskiej.

Traktat o przystąpieniu do UE oraz jego postanowienia

Traktat o przystąpieniu w szerokim rozumieniu obejmuje:

- Traktat między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczący przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej
- Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

- i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej
- Załączniki
 - Protokół
 - Akt końcowy

Traktat o przystąpieniu

Zgodnie z art. 3 Aktu, Traktat podlega ratyfikacji przez wszystkie państwa – strony zgodnie z ich wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone do depozytu rządowi Republiki Włoskiej do dnia 30 czerwca 2013 r.

Uznaje się, że ratyfikując niniejszy Traktat, Republika Chorwacji ratyfikuje lub zatwierdza również wszelkie zmiany w Traktatach, o których mowa w artykule 1 ustęp 2, otwarte do ratyfikacji lub zatwierdzenia przez państwa członkowskie zgodnie z artykułem 48 Traktatu o Unii Europejskiej w momencie ratyfikacji przez Republikę Chorwacji niniejszego Traktatu, a także wszelkie akty instytucji, przyjęte w tym samym momencie lub wcześniej, które wejdą w życie dopiero po ich zatwierdzeniu przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Traktat wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r., pod warunkiem że do tego dnia zostaną złożone do depozytu wszystkie dokumenty ratyfikacyjne.

Akt zawiera następujące części:

Część pierwsza: zasady, Część druga: dostosowania w Traktatach, w tym postanowienia instytucjonalne oraz pozostałe dostosowania, Część trzecia: postanowienia stałe, Część czwarta: postanowienia tymczasowe, w tym środki przejściowe, postanowienia instytucjonalne, postanowienia finansowe, pozostałe postanowienia, Część piąta: postanowienia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego Aktu, w tym dostosowania w regulaminach instytucji oraz w zasadach dotyczących komitetów i w regulaminach komitetów, stosowanie aktów instytucji, postanowienia końcowe.

Załączniki:

- Załącznik I zawierający wykaz konwencji i protokołów, do których Republika Chorwacji przystąpi z dniem przystąpienia (o którym mowa w artykule 3 ustęp 4

- Aktu przystąpienia);
- Załącznik II zawierający wykaz przepisów dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej, oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które staną się wiążące dla Republiki Chorwacji i będą miały w tym państwie zastosowanie od dnia przystąpienia (o którym mowa w artykule 4 ustęp 1 Aktu przystąpienia);
 - Załącznik III zawierający wykaz, o którym mowa w artykule 15 Aktu przystąpienia: dostosowania w aktach przyjętych przez instytucje w następujących obszarach: Swobodny przepływ usług, Prawo własności intelektualnej, Usługi finansowe, Rolnictwo, Rybołówstwo, Podatki, Polityka regionalna i koordynacja instrumentów strukturalnych, Środowisko;
 - Załącznik IV zawierający wykaz, o którym mowa w artykule 16 Aktu przystąpienia: pozostałe postanowienia stałe w dziedzinie Prawa własności intelektualnej, Polityki konkurencji, Rolnictwa, Rybołówstwa, Unii celnej oraz Dodatek do załącznika IV;
 - Załącznik V zawierający wykaz, o którym mowa w artykule 18 Aktu przystąpienia: środki przejściowe w następujących obszarach: Swobodny przepływ towarów, Swobodny przepływ osób, Swobodny przepływ kapitału, Rolnictwo, Bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, Rybołówstwo, Polityka transportowa, Podatki, Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość, Środowisko oraz Dodatek do załącznika V;
 - Załącznik VI dotyczący rozwoju obszarów wiejskich (o którym mowa w artykule 35 ustęp 2 Aktu przystąpienia);
 - Załącznik VII dotyczący szczególnych zobowiązań podjętych przez Republikę Chorwacji podczas negocjacji akcesyjnych (o których mowa w artykule 36 ustęp 1 akapit drugi Aktu przystąpienia);
 - Załącznik VIII określający zobowiązania podjęte przez Republikę Chorwacji w zakresie restrukturyzacji chorwackiego przemysłu stocznioowego (o których mowa w artykule 36 ustęp 1 akapit trzeci Aktu przystąpienia);
 - Załącznik IX określający zobowiązania podjęte przez Republikę Chorwacji w zakresie restrukturyzacji sektora stalowego (o których mowa w artykule 36 ustęp 1 akapit trzeci Aktu przystąpienia).

Protokół

Protokół w sprawie niektórych uzgodnień dotyczących możliwego jednorazowego przekazania Republice Chorwacji jednostek przyznanej emisji, przydzielonych na mocy protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a także związanej z nimi rekompensaty.

Akt końcowy

Akt końcowy składa się z następujących części: tekst właściwy, deklaracje oraz wykaz listów między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie procedury informowania i konsultacji stosowanej w celu przyjęcia niektórych decyzji i innych środków, które należy podjąć w okresie poprzedzającym przystąpienie.

Spis deklaracji:

- Wspólna deklaracja obecnych Państw Członkowskich – Wspólna deklaracja w sprawie pełnego stosowania przepisów dorobku Schengen
- Wspólna deklaracja niektórych obecnych Państw Członkowskich – Wspólna deklaracja Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Chorwacja
- Wspólna deklaracja obecnych Państw Członkowskich i Republiki Chorwacji – Wspólna deklaracja w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju
- Deklaracja Republiki Chorwacji – Deklaracja Republiki Chorwacji w sprawie uzgodnień przejściowych dotyczących liberalizacji chorwackiego rynku gruntów rolnych.

Główne postanowienia o charakterze instytucjonalno-sektorowym:

- 1) Uregulowanie kwestii ratyfikacji przez Chorwację zmian do Traktatów otwartych do ratyfikacji oraz zmian, wobec których proces ratyfikacji się jeszcze nie rozpoczął (art. 3 (2) Aktu);
- 2) Określenie mechanizmu środków, które KE ma prawo przyjmować (z inicjatywy państw członkowskich lub własnej) w wypadku stwierdzenia niewywiązania się przez Chorwację ze zobowiązań podjętych w ramach negocjacji akcesyjnych (art. 38 Aktu);

- 3) Postanowienia instytucjonalne ws. liczby miejsc w PE (12 członków z ramienia Chorwacji), liczby głosów w ramach większości kwalifikowanej (7); wyboru Komisarza, sędziego Trybunału Sprawiedliwości oraz sędziego Sądu, liczby członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (9) oraz Komitetu Regionów (9); dyrektora Rady Dyrektorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego;
- 4) Postanowienia finansowe (udział w kapitale Europejskiego Banku Inwestycyjnego) oraz zobowiązania budżetowe Chorwacji;
- 5) Postanowienia dotyczące dotacji i płatności przyznawanych Chorwacji w ramach przedakcesyjnej pomocy finansowej (IPA); kwoty przyznane Chorwacji w ramach funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności;
- 6) Rozpoznawalność dyplomów i kwalifikacji zawodowych;
- 7) W ramach postanowień dot. ochrony środowiska – uregulowanie kwestii udziału Chorwacji w Europejskim Systemie Handlu Emisjami (ESHE).

Skutki ratyfikacji Traktatu o przystąpieniu Chorwacji do UE

Skutki polityczne

Przystąpienie Chorwacji do Unii Europejskiej będzie stanowiło zapoczątkowanie kolejnego etapu procesu rozszerzenia – o mające perspektywę europejską kraje Bałkanów Zachodnich. W rezultacie będzie stanowiło ono dobry wzór do naśladowania i podejmowania wysiłków na rzecz zakotwiczenia tych państw w gronie demokratycznych i rozwiniętych państw Europy. Dotychczasowe rozszerzenia UE powiększały obszar politycznej i ekonomicznej stabilizacji w Europie. Dlatego też od momentu uzyskania członkostwa w maju 2004 r. Polska aktywnie uczestniczy w pracach Rady UE nad jej rozszerzeniem. Polska czuje się zobligowana do wspierania procesu przemian zachodzących w państwach sąsiadujących z Unią Europejską. Jako państwo, które samo korzystało z pomocy zachodnich demokracji, Polska zawsze wyrażała wolę wspierania reformatorskich wysiłków kolejnych państw i ich starań o przyjęcie w poczet członków organizacji międzynarodowych i ugrupowań integracyjnych.

Skutki gospodarcze

Przystąpienie Chorwacji do Unii Europejskiej wpłynie korzystnie na rozwój polskiej gospodarki, m.in. w kontekście handlu usługami. Poszerzony o kolejne państwo

wspólny rynek usług oraz liberalizacja rynku usług będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność, a pośrednio na wzrost zatrudnienia, ze względu na potencjalne rozszerzenie działalności przez przedsiębiorców. Zwiększy się również możliwość inwestowania w tym kraju przez polskich inwestorów.

Pozytywnym aspektem będzie także zwiększenie możliwości eksportowych dla usługodawców polskich chcących świadczyć usługi w Chorwacji na prawach wspólnego rynku. Rozszerzenie UE wpłynie też na zwiększenie gamy usług, z jakich w Polsce będą mogli korzystać konsumenci. Istnieje również potencjalna możliwość zwiększenia obrotów handlowych poprzez ułatwienie w dostępie do chorwackiego rynku oraz, w dalszej perspektywie, duże prawdopodobieństwo poprawy klimatu inwestycyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, wejście Chorwacji do Unii Europejskiej i związana z tym pełna liberalizacja handlu w ramach jednolitego rynku powinny zdecydowanie poprawić dostęp polskich towarów do ww. rynków i prowadzić do poprawy dynamiki polskiego eksportu.

Skutki społeczne

Jednym z najważniejszych skutków ratyfikacji, a następnie wejścia w życie Traktatu będzie objęcie kolejnego nowego kraju członkowskiego wspólnotowymi przepisami w dziedzinie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Regulacje te zagwarantują zabezpieczenie praw pracowników migrujących oraz innych osób przemieszczających się między państwami poszerzonej UE w obszarze zabezpieczenia społecznego. Korzystne będzie zatem w perspektywie krótko- i długoterminowej uzyskanie dostępu do polskiego rynku pracy przez obywateli chorwackich oraz obywateli polskich do chorwackiego rynku pracy.

Skutki finansowe

Z uwagi na trwające obecnie negocjacje nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) szacunki dotyczące skutków finansowych przyjęcia Chorwacji do UE będą uzależnione od realnej daty akcesji. Na obecnym etapie wiele elementów dotyczących budżetu ogólnego UE na lata 2014 – 2020 pozostaje nierozstrzygniętych.

W przypadku akcesji Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r. – Chorwacja zostanie uwzględniona w podziale środków z budżetu UE w ramach obecnej Perspektywy

Finansowej 2007 – 2013 w sposób neutralny dla budżetu, czyli bez zwiększenia ogólnego poziomu wydatków PF.

Skutki prawne

Skutkiem prawnym wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej będzie odpowiednie dostosowanie postanowień Traktatów Założycielskich, które zostały uzupełnione i zmienione poprzednimi traktatami akcesyjnymi oraz Traktatem z Lizbony.

Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem

Artykuł 3 Traktatu stanowi, iż podlega on ratyfikacji przez państwa członkowskie oraz państwo przystępujące, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Postanowienia powyższego Traktatu stanowią podstawę członkostwa nowego państwa w Unii Europejskiej, do której Rzeczpospolita Polska przynależy od 1 maja 2004 r. na mocy Traktatu o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach dnia 16 kwietnia 2003 r.

Ponadto jego postanowienia dotyczą szeregu spraw uregulowanych w ustawach lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy.

Jednocześnie Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej stanowić będzie część wspólnotowego prawa pierwotnego, co oznacza, iż jest umową dotyczącą członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 89 ust.1 pkt 3 i 5 Konstytucji RP, ratyfikacja Traktatu wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

Analogiczny tryb został wcześniej przyjęty przy związaniu Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem dotyczącym przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Warszawa, 18 maja 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1411 - 11/AM/L
SH-948

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

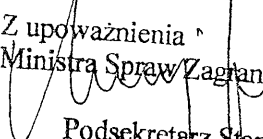
- Traktatu między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 roku oraz

- projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu między Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Chorwacji dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 roku

wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) oraz § 10 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 79, poz. 891) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Powyższy Traktat, jako akt prawa Unii Europejskiej, nie podlega ocenie pod względem zgodności z tym prawem.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar